

[Ole Vig Jensen]

evaluering, som skal foretages nu, og som vel i øvrigt er i gang, skal gøres færdig, så vi får et materiale at vurdere ud fra, hvorimod jeg deler regeringens opfattelse, at vi selvfølgelig ikke skal fortsætte denne forsøgsordning, før vi har evalueret. Hvorfor skulle vi køre videre med noget, som i disse dage er under ganske stærk kritik? Det siger jeg ikke, fordi jeg vil bebrejde den tidligere regering eller amterne noget i den forbindelse, for det er jo hele formålet med at sætte et forsøgsarbejde i gang, at vi skal gøre vore erfaringer, og nogle er gode, andre er dårlige. Det er det, vi skal lære af i den kommende tid, og derfor mener jeg, at tiden frem til 1. marts er ganske vigtig.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal stadig væk beklage, at vi, med de bemærkninger, der er faldet både fra os og fra socialdemokratiet og fra de radikale, ikke kan blive enige om en fælles dagsorden.

Med hensyn til hr. Ole Vig Jensens bemærkninger om, at man dog kommer længst, hvis man læner sig op ad regeringen, vil jeg da lige gøre opmærksom på, at det ikke er en eviggyldig sandhed. Så vidt jeg har forstået, kom også de radikale et stykke længere i går i en sag, der vedrørte udenrigspolitik og en afstemning i FN.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Bare den korte bemærkning, at vi læner os ikke op ad denne regering, lige så lidt som vi gjorde det op ad den forrige. Jeg går ud fra, at vi såvel som med den forrige regering er i stand til at samarbejde med denne. Mit synspunkt var, at vi selvfølgelig i disse væsentlige sager når længst, hvis vi har regeringen med. Hvis regeringen ikke vil være med, så er det en anden sag, men sådan har jeg ikke forstået det.

Tinning (VS):

Jeg skal først takke hr. Fogh Rasmussen for at have kastet en smule klarhed ind i debatten.

Jeg forstod på den megen snak om inspirationen, støtten, styrken, de unge kunne hente hjemme i familierne, at det havde no-

get at gøre med, at man havde mere tid sammen i familierne. Det er den første, mest konkrete forklaring på, at man fører en politik, der direkte kaster de voksne ud i arbejdsløshed, jeg længe har hørt. På den måde giver det selvfølgelig en vis sammenhæng: de 20.000 flere arbejdsløse skal skam nok få mere tid sammen med deres børn og deres unge til at hente inspiration, støtte og styrke og dele ud af den, og hvad ved jeg.

Jeg vil godt vende tilbage til sultecirkulæret for at snakke lidt om motivationen for det, for motivationen for sultecirkulæret er i virkeligheden dækkende for ret meget af det, både den nuværende og den tidligere regering har foretaget sig over for ungdommen.

Sultecirkulæret blev udsendt under den socialdemokratiske regering, og motivationen var entydig og klar. Det, den tidligere socialminister sagde og skrev i forskellige sammenhænge, var, at hvis man nu sørgede for, at bistandshjælpen i hvert fald ikke var påfaldende høj, så var der større mulighed for at motivere de unge til at tage en uddannelse. De skulle altså motiveres fra bistandskontorerne over i uddannelse. Denne filosofi har vores nuværende socialminister grebet med kys hånd og i øvrigt udvidet ganske betragteligt og har efterhånden talt så meget om den, at der burde være grundlag for at starte et eller andet kursus et eller andet sted udi filosofien. De unge skal ikke alene motiveres fra bistandskontorerne over i uddannelse, men sandelig også i arbejde. Så de tusindvis af unge, der er på bistandshjælp, må kunne finde et arbejde på en eller anden måde. Indtil videre er det lidt uklart hvordan. Det er den præcise motivation.

Fru Ritt Bjerregaard harcelerer i dag over, at de borgerlige partier bilder sig ind, at hvis man laver en eller anden form for ungdomsløn eller indslutningsløn, så vil det nok hjælpe på ungdomsarbejdsløsheden. Det er jo den samme filosofi som den, der gør sig gældende omkring sultecirkulæret, som var den filosofi, en socialdemokratisk socialminister startede med. Så der er såmænd ikke noget som helst nyt i, at den siddende regering bilder sig ind, at man kan motivere sociale klienter eller bistandsklienter ved simpelt hen at forringe deres forhold. Det passer ganske vist ikke, og det vil man måske opdage hen ad vejen, men man forsøger da.